

Rătăcire

Caprar Florin

Am aşternut în liniştea-nserării,
Pe cerul gol al nopţii nesfârşite,
Petale smulse din floarea neuitării
De briza dragostei neîmplinite.

Cu-aroma lor eu ți-am pavat cărarea
Printre-nghetate roci cu nimb de stele,
Dar le-ai strivit, strivindu-mi şi iertarea,
Făcându-mi praf şi gândurile mele.

Din pulberea-nsetată de iubire
Împrăştiată-n vântul disperării,
Mă recompun în dulcea negândire
Din rămăşiţe triste-ale visării.

Dar seara vieţii mele-ncet se lasă
Şi orele se sfarmă-n zidul nopţii,
Nici nu mai ştiu unde mai e acasă
Şi rătăcesc în veşnicia sortii.

Căprar Florin